ادامه از صفحه۵

جنبه‌هایی از تأثیر قراردادهای نفتی نوین

... قراردادهایی که به گفته علی کاردر، قرار است تعهدی بیش از ۱۵ میلیارد دلار برای شرکت‌های نفتی متقاضی برای فعالیت در صنعت نفت و گاز کشور در پایان سال ۱۳۹۶ ایجاد کند تا با اولویت توسعه میادین مشترک نفتی و گازی، قسمتی از تعلل‌های قبلی را جبران کند. درهمین‌راستا مقدمات برگزاری مناقصه در برخی موارد نظیر توسعه میادین غرب کارون نیز انجام شده است.

در آخرین نسخه اصلاحی از تصویب‌نامه شرایط عمومی، ساختار و الگوی قراردادهای بالادستی نفت و گاز، شرکت‌های اکتشاف و تولید که صد درصد سهام آنها متعلق به اشخاص ایرانی است با تشخیص و تأیید وزارت نفت به‌عنوان شریک شرکت‌های معتبر نفتی خارجی حضور دارند و با حضور در فرایند اجرای قرارداد، امکان انتقال و توسعه دانش فنی و مهارت‌های مدیریتی و مهندسی مخزن به آنها میسر می‌شود.

با این اوصاف، اثرات قراردادهای جدید از دو منظر عمده قابل بررسی است؛ اولین بُعد از اثرات قراردادهای مطالعاتی و عملیاتی همانا ورود سرمایه‌های جدید به صنعت نفت و گاز کشور است. جایی که سالیان طولانی است خلأ منابع مالی احساس می‌شود و سیاست‌های مبتنی‌بر تفاهم و تعامل با دنیا این فرصت را به دولت یازدهم داد تا ضمن رفع بخش مهمی از تحریم‌ها، فضایی را برای کشور ایجاد کند که سرمایه‌گذاران خارجی -با احتیاط- نگاهی هم به فعالیت در نفت و گاز ایران بیندازند. ورود سرمایه‌گذاری جدید خارجی که با انتقال دانش فنی نیز همراه خواهد بود ذخایر عظیم نفت و گاز کشور که بخش نفتی آن با عراق و بخش گازی‌اش با کشور قطر مشترک است را هدف قرار می‌دهد و براساس برنامه‌های اولویت‌دار وزارت نفت قرار است برداشت صیانتی و تولید چهار میلیون بشکه نفت‌خام و تولید ۶۸۳ هزار بشکه میعانات گازی را در پایان سال ۱۳۹۶ محقق کند. همچنین با تکمیل ظرفیت و راه‌اندازی تعدادی از فازهای پارس‌جنوبی و تولید روزانه ۶۲۰ میلیون مترمکعب گاز غنی در پایان سال جاری را برآورده کند (اهدافی که قبلا دست‌نیافتنی به‌شمار می‌رفتند). البته همه اینها جز با وفاق ملی و اتحاد بین بخش‌های اجرائی و تقنینی و همراهی سایر مسئولان به مقصد نخواهد رسید.

بُعد دیگر قراردادهای نفتی که اهمیتش از بخش اقتصادی آن کمتر نیست، کم‌رنگ‌ترشدن اثر شوم تحریم‌هایی است که سال‌های متمادی بر کشور سایه افکنده بود. درواقع امضای قراردادهای نفتی در یک نگاه وسیع، به‌منزله مخابره این پیام روشن است که ایران به جامعه جهانی بازگشته و علاوه‌بر ارتقای جایگاه اقتصادی خود -که بخش قابل توجه آن را مرهون سیاست‌های نفتی در دوره پسابرجام است- به‌واسطه قدرت مؤثرش در جلب‌نظر شرکت‌های غربی برای سرمایه‌گذاری امکان تأثیرگذاری در سیاست‌های منطقه‌ای را نیز دارد.

این امکان که به لطف رونق‌گرفتن اقتصاد و ذیل قدرت دیپلماسی کشور ایجاد می‌شود، موقعیت ایران را به‌لحاظ مقابله با قدرت مانور سایر کشورها در عرصه سیاسی اعتلا می‌بخشد و ضمن افزایش ضریب امنیت ملی، منجر به کاهش ریسک همکاری‌های خارجی (در تمام حوزه‌ها) با ایران خواهد شد.

به‌هرحال مناقصه‌های پیش‌رو که به‌منظور اجرای طرح‌های توسعه‌ای در صنایع نفت و گاز کشور به‌زودی برگزار خواهد شد، حاوی این سیگنال شفاف به سیاست‌گذاران بین‌المللی است که دوران تحت فشار قراردادن ایران در زمینه‌های اقتصادی و نادیده‌گرفتن این کشور در مراودات منطقه‌ای و جهانی به‌سر آمده است.

اینک به گواه سرمایه‌گذارهای خارجی که منتظر ورود به کشور هستند، مصالح و منافع غربی‌ها با منافع ایران گره خورده و هرگونه تعرض به ثبات اقتصاد کشور، به‌مثابه آسیب به امنیت سرمایه‌گذارهای بین‌المللی است.

ضمنا این نشانه را به منتقدان داخلی می‌رساند که نقد تا جایی سازنده است که درگیر جهت‌گیری‌های سیاسی نشود و مادامی‌که منتقدان صالح اشکالات را بیان می‌کنند منافع ملی محفوظ است. اما آنچه تاکنون مشاهده شده، عمدتا جهت‌گیری‌های غیرسازنده بوده که نتیجه‌ای جز اخلال در روند و شتاب ورود سرمایه‌گذاری خارجی را در پی نخواهد داشت. اما واقعیت آن است که تمامی تحرکات در نقد این مدل قراردادی، عملا موفق به همراهی بدنه کارشناسی دانشگاهی و صنعتی با خود نشد. با وجود بهره‌مندی از تمامی امکانات رسانه‌ای، هیچ‌گونه ارتباط تشکیلاتی بین منتقدان این قراردادها برقرار نشد، البته این راهبرد هم به نتیجه‌ای نرسید، چراکه مخاطب آگاه با درک مقتضیات امروز صنعت نفت توانست به درک مناسبی از ضرورت‌های اجرائی‌سازی مدل جدید قراردادهای نفتی برسد.

شایسته است در مقطع کنونی تمامی پتانسیل کشور (چه جریان هوادار و چه جریان منتقد)؛ ضمن تمکین به قانون، دغدغه منافع ملی را پاس بدارند.

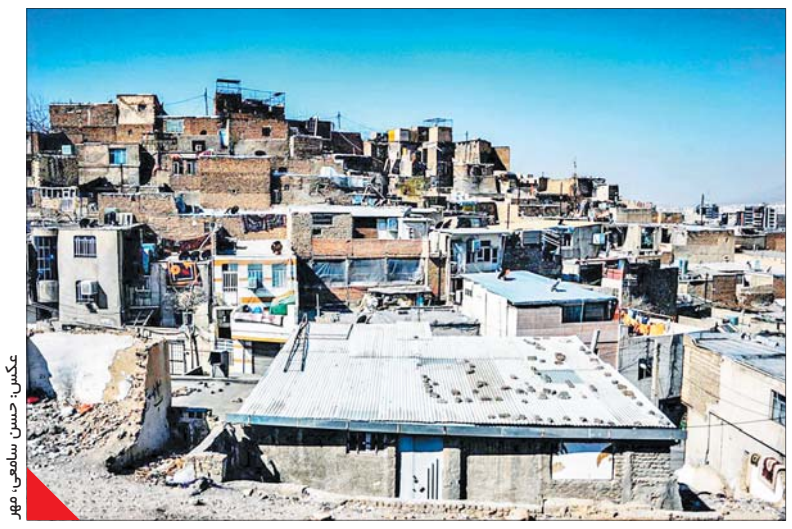

عکس: حسن سامعی، مهر

عامل کلاهبرداری و فرار مالیاتی

نابرابری «تصادفی» نیست

هما کریمی‌راد

حدود دو سال از انتشار «اوراق پاناما» می‌گذرد و سازمان‌ها و ارگان‌های بسیاری نسبت به فرار مالیاتی ثروتمندان عکس‌العمل نشان داده و خواستار پیگیری پرونده‌های فساد افراد درگیر در آن هستند. مسئله استفاده از انواع گریزگاه‌های مالیاتی و فساد ساختاری و کلاهبرداری‌های مالیاتی، حدیث مفصلی است که بار اقتصادی فراوانی برای کشورها ایجاد می‌کند؛ تا آنجا که اکنون برخی ارگان‌های بین‌المللی، فرار مالیاتی و طفره از پرداخت مالیات قانونی را جزئی از نقض حقوق بشر می‌انگارند؛ چراکه فارغ از گسترش فساد، بیشترین تاثیر را بر اقشار آسیب‌پذیر جوامع مختلف داشته و از اجرای عدالت اجتماعی فراگیر جلوگیری می‌کند. به طور مثال، براساس یکی از اسناد پاناما، یک شرکت نفتی با استفاده از خدمات مؤسسه حقوقی «موساک - فونسکا» در پاناما، از پرداخت ۴۰۰ میلیون دلار مالیات در کشور اوگاندا خودداری کرد؛ مبلغی که از کل بودجه خدمات بهداشتی آن کشور بیشتر است. این وضعیت زبان حال شرایط فساد حاکم بر اقتصاد در بسیاری از کشورهاست.

در چند سال اخیر، گروه‌های متعددی در سطح جهان پیگیر مسئله عدالت مالی و تدوین قوانین مربوطه در سطح بین‌المللی بوده و این موضوع را به‌طور جدی دنبال کرده‌اند. سعی آنها تفهیم این مسئله به قانون‌گذاران است که تضمین حقوق اجتماعی و اقتصادی مردم، نه‌تنها به اجرای صحیح قوانین و مقررات مالی در داخل هر کشور وابسته است، بلکه با تدوین مجموعه قوانین به‌هم‌پیوسته مالی و مالیاتی توافق‌شده بین‌المللی در سراسر جهان نیز مرتبط است.

پرتوی که به رسوایی‌های فرار مالیاتی در سطح جهان تابانده شد، این تئوری را که رشد شدید نابرابری، امری مطلقا تصادفی بوده و به واسطه عملکرد عوامل متغیر در بازار ایجاد شده است، با شکست مواجه کرد. اکنون بر همگان روشن است که نابرابری به‌طور طبیعی ایجاد نشده، بلکه کاملا فعالانه و با اعمال خلاف و ارادی افراد، سازمان‌ها و بنگاه‌های اقتصادی به وجود آمده و سپس با ادامه سیاست‌هایی که این اعمال را امکان‌پذیر و عملا غیرقابل رؤیت می‌کند، تقویت می‌شود.

در بُعد داخلی نیز نخبگان درگیر در انواع فرارهای مالیاتی، همواره توان تمرکز و تجمیع بیشتر قدرت و ثروت را می‌یابند؛ درحالی‌که قدرت خرید دستمزدها و تأمین خدمات اجتماعی برای سایر افراد به طور مستمر و روزافزون تحلیل می‌یابد. وقتی افراد حاضر در رأس هرم اقتصادی کشور، راه‌های فرار مالیاتی را می‌یابند، یا با استفاده از انواع ترفندها و نقب‌زدن از گریزگاه‌های قانونی، از پرداخت مالیات عادلانه سر باز می‌زنند؛ دولت از ارائه خدماتی که وظیفه ذاتی آن است، عاجر شده و دستیابی به توسعه اقتصادی فراگیر، دشوار و دشوارتر می‌شود. در چنین شرایطی طبیعتا بیشترین صدمات اقتصادی نصیب آسیب‌پذیرترین اقشار جامعه می‌شود. فرار و تقلب مالیاتی، توان دولت را برای حمایت و تأمین حقوق اولیه شهروندان تحلیل می‌برد.

فرار و تقلب مالیاتی موجب دست‌نیافتن دولت به منابع پولی (که باید در اختیار آنان قرار می‌گرفت)، می‌شود و در نتیجه، موجب کاهش توان حمایتی دولت از حقوق شهروندان خود مانند حق آموزش یا برخورداری از استانداردهای پذیرفتنی معیشت و مسکن می‌شود. مبالغی که می‌توانست منبعی حیاتی برای ایجاد مدارس، بیمارستان‌ها و ساختارهای زیربنایی، ایجاد اشتغال و در نهایت توسعه اقتصادی و فراهم‌آوری رفاه بیشتر تمام مردم باشد.

فرار مالیاتی و فقدان درآمد کافی دولت، در نهایت باعث عدم رسیدگی لازم و کارا به مناطق مختلف کشور و رفع محرومیت از چهره مناطق کمتر توسعه‌یافته شده و مانع از سرعت‌بخشیدن به روند توسعه اقتصادی و ایجاد اشتغال سالم و افزایش بهره‌وری در این مناطق می‌شود.

دریافت نامناسب خدمات دولتی مصوب در قانون اساسی، بیش از همه زنان و کودکان را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد. به طور مثال خانوارهایی که با افزایش بی‌رویه هزینه آموزش مواجه می‌شوند، به ناچار باید انتخاب کنند که کدام‌یک از فرزندان ادامه تحصیل دهند. به‌این‌ترتیب آنان فرزندان پسر خود را در ادامه تحصیل بر دختران ارجح می‌دانند. علاوه بر آن، هنگامی که دولت به دلیل کمبود درآمد، توان اجرای مسئولیت تأمین خدمات عمومی را ندارد، زنان و دختران بالاجبار باید این مسئولیت را بر عهده بگیرند و اغلب مجبور به انجام مشاغل و وظایفی شوند که در قبال آن دستمزدی به آنها پرداخت نمی‌شود.

همچنین، دولت برای جبران کمبود درآمد حاصل از مالیات بر درآمد و سرمایه، به منابع جایگزین مالیاتی‌ای مانند افزایش مالیات‌های غیرمستقیم بر کالاها روی می‌آورد؛ مالیاتی که بیش از همه، مردم با درآمد پایین‌تر را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد.

نقش سیاست‌مداران

نقش سیاست‌مداران را در این میان، نه‌تنها از منظر اخلاقی یا قضائی، بلکه به‌عنوان وجود احساس مسئولیت درونی آنان در تأمین حقوق شهروندان، نمی‌توان انکار کرد.

اگرچه مسئولیت سیاست‌مداران بسیار سنگین است؛ اما این مسئله ممکن است تنها به نقش فردی مقامات منحصر شده و به بذل توجه کافی در تدوین سیاست‌های لازم برای مقابله با فرار مالیاتی قانونمند، منجر نشود. تنها با اقدام عملی رهبران و مسئولان می‌توان و باید به تأمین حمایت‌های اجتماعی و اقتصادی و فرهنگی به‌نفع مردم پرداخت.

کلاهبرداری و فرار مالیاتی، نه‌تنها تخطی از قوانین صریح مالی و منافع ملی است، بلکه ضربه‌ای اساسی بر ساختار دولت است. دولت تنها با استفاده از «حداکثر امکانات» می‌تواند به تضمین و تأمین حمایت اجتماعی و حقوق اقتصادی همگان دست یابد؛ وظیفه‌ای که به واسطه قوانین الزام‌آور، تعریف شده و دولت به آن متعهد شده است.

حرکت برای اصلاح شرایط

بدیهی است که روزنامه‌نگاران و پژوهشگران و در نهایت تمامی شهروندان نقشی مهم در برداشتن گام‌های اساسی و انجام اقدامات زیربنایی در راستای تقویت مسئولیت‌پذیری آحاد جامعه دارند، اما انجام اقداماتی در راستای ایجاد ساختارهای شفاف و اجرای صحیح قوانین به عملکرد مسئولانه متولیان امر وابسته است.

سازمان‌ها و نهادهای مدنی با فعالیت در این عرصه می‌توانند در به‌سامان‌رساندن مسئله اجرای عدالت مالی اثری جدی داشته باشند. مسئولیت خطیر رسانه‌ها در نهادینه‌کردن مسئولیت شهروندان در قبال یکدیگر و بدیهی انگاشتن پرداخت مالیات از یک سو و تاباندن نور بر نقاط تاریک پرونده‌های مالیاتی غیرشفاف از سوی دیگر، اثری عمیق بر فراهم‌آوری عدالت مالیاتی در کشور خواهد داشت.

جالب است بدانیم در برخی کشورهای اروپای شمالی، پرونده‌های مالیاتی افراد تا سه و چهار نسل قبل موجود است. در دانمارک پرونده مالیاتی افراد و خانواده‌ها تا ۱۴۰ سال قبل روشن و در دسترس است؛ کشورهایی که تا جنگ جهانی دوم جزء کشورهای فقیر بودند و شرایط اقتصادی به‌مراتب دشوارتری نسبت به کشور ما داشته‌اند. تدوین استانداردهای لازم گزارشگری نقل‌وانتقالات مالی و تجاری و مدون‌سازی سوابق مالیاتی همگانی و سایر موارد مرتبط با این مقوله می‌بایست به طور جدی پیگیری شده و روندی اتخاذ شود تا فرهنگ مالیاتی در جامعه نهادینه شود.

توسعه و نهادینه‌شدن فرهنگ مالیاتی امری دوطرفه بین دولت و مردم است. هر یک در تضمین تحقق اهداف طرف مقابل، نقشی تعیین‌کننده دارد و نقطه اصلی حرکت برای هر دو طرف، اعتماد متقابل است.

ادامه از صفحه ۵

تطهیر کالاهای وارداتی با تقلب

...پایه کاتالیست‌ها را از خارج از کشور می‌آورند و می‌فروشند که این کاتالیست‌ها اغلب یا گاز را خوشبو می‌کنند یا اکسیژن و نیتروژن را جدا می‌کنند، مثلا در هوای آزاد ۸۰ درصد اکسیژن و ۲۰ درصد نیتروژن وجود دارد که این هوا را با فشار از غربال‌های مولکولی عبور می‌دهند و از سمت دیگر اکسیژن خالص و درجه یک تولید می‌کنند که در گذشته دمای هوا را تا منهای ۱۹۰ درجه سانتی‌گراد کاهش می‌دادند تا بتوانند اکسیژن را مایع کنند. دوباره آن را گرم می‌کردند و برای این کار انرژی بسیار زیادی مصرف می‌کردند اما اکنون با پیشرفت‌هایی که صورت گرفته است دیگر نیازی به انجام این کارها نیست. شرکت‌های داخلی این کاتالیست‌ها را از چین خریداری و وارد شیراز می‌کنند و یک‌سری کارها روی آن انجام می‌دهند و می‌گویند برای خودمان است. باز این هم خوب است، زیرا بالاخره یک کاری روی آن انجام می‌دهند، اما بعضی شرکت‌ها هستند که فقط آن را از خارج کشور خریداری می‌کنند و برچسب روی بشکه‌ها را تغییر می‌دهند و به‌نام تولید داخلی عرضه می‌کنند. البته کار صنعت پتروشیمی را راه می‌اندازند اما برای ما محققان و در واقع برای پایه علمی کشور خطرناک است. مثلا محققی سال‌ها تلاش کرده و به یک فرمولاسیون رسیده و در حال رساندن آن به مرحله صنعتی‌شدن است. در همان مرحله آخر آنها می‌آیند و تمام زحمات او را به هدر می‌دهند؛ پژوهشی که صدها میلیارد برای آن هزینه شده است. او ادامه می‌دهد: مدت دو سال مدیر پژوهشی صنعت پتروشیمی بوده‌ام. از هزینه‌هایی که برای این پژوهش‌ها می‌شود خبر دارم، شاید در یک فرآیند حدود ۱۵۰ میلیارد تومان هزینه شده است که کاری صورت گیرد؛ آن هم با دلار هزارو ۵۰۰ تومان، تا اینکه این پژوهش به زمان بهره‌برداری رسیده است، اما در همان موقع یک تکنولوژی آلمانی درست در کنار ما قرار می‌گیرد و به ما می‌گویند شما بروید کنار تا ما از محصول آلمانی استفاده کنیم.

این مقام مسئول تصریح می‌کند: ما باید واردات داشته باشیم و نباید به‌خاطر ۵۰۰ میلیون دلار صنعت پتروشیمی بخوابد، اما باید صادقانه بگوییم که وارد کرده‌ایم و نه اینکه آن را به اسم تولید داخل عرضه کنیم، اما از طرفی دیگر بنده که محقق هستم و کاتالیست تولید کرده‌ام و در این زمینه مدعی هستم باید حمایت شوم. این دروغ من محقق را از پا درمی‌آورد. بنده کاتالیست زئولیتی را برای اولین‌بار در ایران ساخته‌ام و تأییدیه ستاد فناوری نانو ریاست‌جمهوری را گرفتم که از جانب ستاد آمدند به‌صورت سخت‌گیرانه‌ای کاتالیست ساخته‌شده به دست بنده را در سه حالت آزمایش کردند که یکی از تست‌ها در ایران نیست و امکان انجام آن وجود ندارد. پس از انجام تست‌ها، از جانب ستاد فناوری نانو با بنده تماس گرفتند و گفتند شما برای اولین‌بار در ایران توانستید کاتالیستی بسازید که عملکرد آن مانند کاتالیست‌های آلمانی است، اما درحال‌حاضر این کاتالیست روی دستم مانده است؛ زیرا هیچ سرمایه‌گذاری نمی‌آید روی آن سرمایه‌گذاری کند و می‌گویند این کاتالیست در داخل تولید می‌شود، اما در واقع چنین کاتالیستی در داخل کشور تولید نمی‌شود.

رئیس تحقیقات دانشکده نفت آبادان در واکنش به اینکه می‌توان این واردکنندگان را یک مافیا در زمینه کاتالیست‌ها عنوان کرد، می‌گوید: نمی‌دانم اسم آن را چه باید گذاشت، اگر می‌خواهیم مانند زمان شاه فقط کارمان راه بیفتد، بله کار خوبی است و می‌رویم کاتالیست وارد می‌کنیم. گواهی‌نامه‌ها را خریداری می‌کنیم که البته بد هم نیست، حداقل بنده به‌عنوان یک محقق تلکیف خودم را می‌دانم، آزمایشگاه خودم را تعطیل می‌کنم و به کارهای دیگر می‌پردازم و به‌جای آنکه عمر و پول خودم را در مسیر پتروشیمی‌ها و کاتالیست‌ها صرف کنم، می‌روم و مثلا در بخش مسکن و خودرو سرمایه‌گذاری می‌کنم. نه اینکه بیایم و این‌همه هزینه کنم، اما در نهایت نابود شوم.

او درباره مبدأ واردات کاتالیست ایران می‌گوید: این روزها پول حرف اول را می‌زند، اگر بخواهیم از آمریکا هم می‌توانیم وارد کنیم.

روزبهانی می‌گوید کشور صادرکننده در تغییر برچسب و صادرکردن این محصول با نامی دیگر نیز همکاری ندارد. به گفته او، امروزه همه کاسب شده‌اند. الان شما به آمریکا بروید و با یک شرکت خصوصی قرارداد ببندید، برای آنها فقط این موضوع اهمیت دارد که محصولشان به کجا صادر می‌شود کارایی آن چیست و تنها روی این موضوعات حساس هستند، مثلا شما در چین دفتری را احداث کنید، محصولات مورد نیازتان را به آنجا ارسال کنید و از آنجا با تغییر نام به ایران بفرستید.

وقتی از او درباره مقصر اصلی این تقلب در کشور پرسیده می‌شود، می‌گوید: به نظر بنده مقصر اصلی این شرکت‌های واردکننده نیستند، بلکه مقصر اصلی در رده‌های بالاتر هستند.

خبر

افزایش استقبال از نمایشگاه آشپزخانه، حمام، سونا و استخر
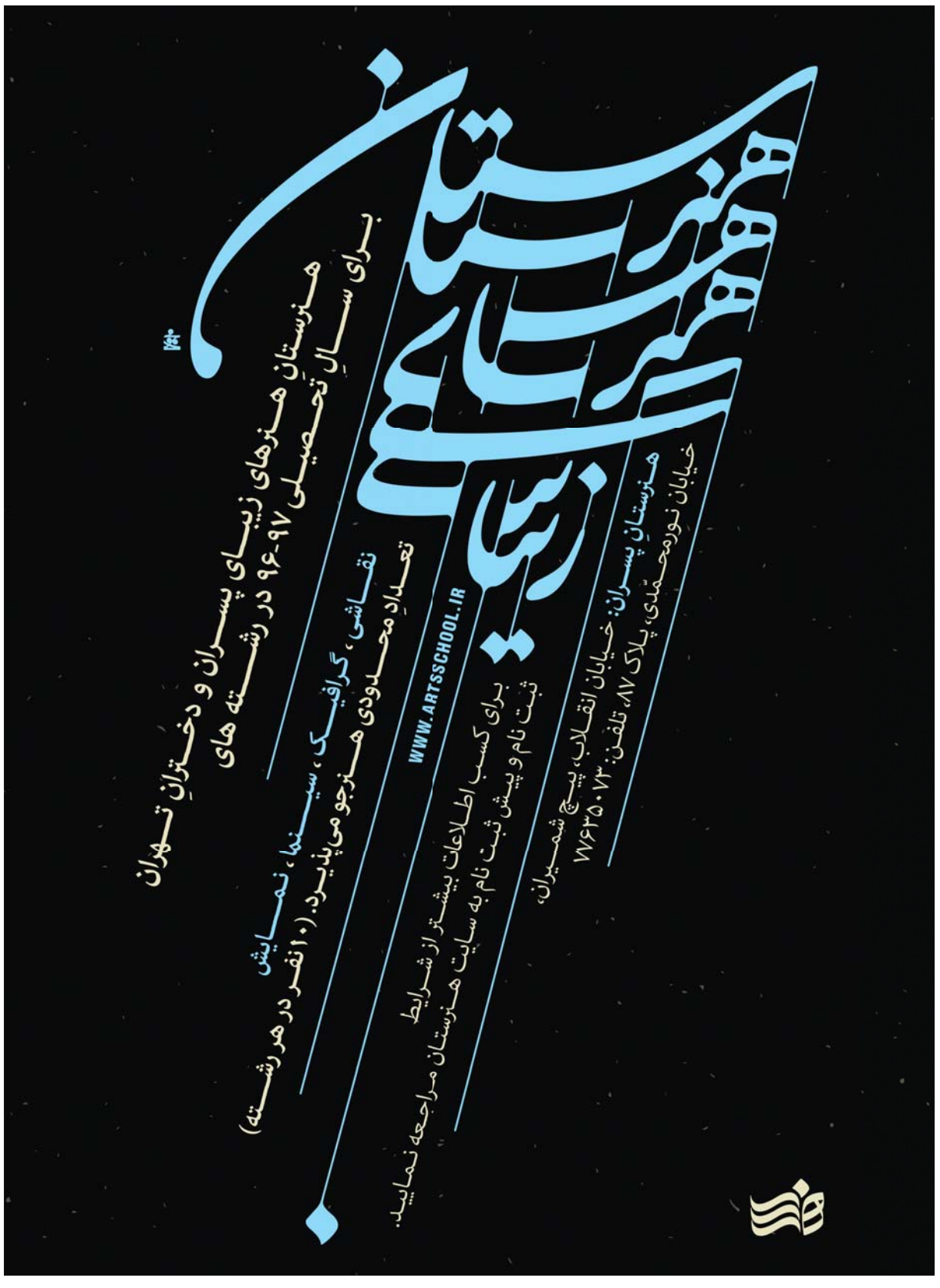
• تولیدکنندگان، صنعتگران و فعالان حوزه صنایع و تجهیزات آشپزخانه، حمام، سونا و استخر از جای‌جای کشورمان و دیگر کشورهای جهان از ۹ تا ۱۲ تیر در محل دائمی نمایشگاه‌های بین‌المللی تهران گرد هم می‌آیند و جدیدترین تولیدات و خدمات خود را ارائه می‌دهند و به نمایش می‌گذارند.این دوره از نمایشگاه با استقبال شرکت‌های مختلف داخلی و خارجی مواجه شده است؛ به‌طوری‌که میزان مشارکت شرکت‌های داخلی ۱۵ درصد و میزان مشارکت شرکت‌های خارجی ۱۲ درصد نسبت به سال گذشته رشد یافته است؛ ضمن اینکه به علت تکمیل ظرفیت نمایشگاه، امکان حضور تعدادی از شرکت‌ها و سازمان‌های خارجی در آن فراهم نشد. رئیس ستاد برگزاری نمایشگاه بین‌المللی صنایع و تجهیزات آشپزخانه، حمام، سونا و استخر گفت: برگزاری نمایشگاه‌های تخصصی یکی از مهم‌ترین ارکان معرفی توانمندی واحدهای تولیدی، بازرگانی و خدماتی محسوب می‌شود تا بتوانند در دوران رکود، جایگاه رقابتی خود را در بازار حفظ کرده و درعین‌حال مخاطبان جدید و بیشتری را برای عرضه محصولات خود پیدا کنند. فرهاد امینیان افزود: این انگیزه و تلاش شرکت‌ها به‌خوبی در میزان مشارکت آنها در پانزدهمین دوره نمایشگاه بین‌المللی صنایع و تجهیزات آشپزخانه، حمام، سونا و استخر تجلی یافته است؛ به‌طوری‌که حتی در شرایط فعلی نیز آمار مشارکت شرکت‌ها و مؤسسات در نمایشگاه حاکی از رشد این رویداد بین‌المللی نسبت به دوره قبلی آن است. وی اضافه کرد: تعداد شرکت‌های خارجی امسال به حدود ۹۰ شرکت افزایش یافته است که این افزایش نشان‌دهنده علاقه‌مندی شرکت‌های خارجی برای حضور در بازار ایران برای اعطای نمایندگی یا سرمایه‌گذاری در کشورمان است. امینیان با بیان اینکه یکی از ویژگی‌های نمایشگاه‌های تخصصی برگزاری نشست‌ها و جلسات تخصصی و نیز برپایی کارگاه‌های آموزشی است، افزود: شرکت‌های حاضر در پانزدهمین نمایشگاه بین‌المللی صنایع و تجهیزات آشپزخانه، حمام، سونا و استخر می‌توانند به طور رایگان از فضا و امکانات تعبیه‌شده برای معرفی فعالیت خود و نحوه استفاده از محصولات و خدمات خود به مخاطبان و علاقه‌مندان استفاده کنند. مصرف‌کنندگان عادی و خریداران شخصی این محصولات نیز مخاطبان عام این نمایشگاه خواهند بود.